

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg maa sige, at jeg synes, det ærede Medlem Hr. Bindslev stiller Tingene noget paa Hovedet. Det ærede Medlem mener, at jeg gerne vil gaa Omveje i denne Sag. Jeg synes ærlig talt, at det er den mest direkte Vej, at det er Københavns Kommunalbestyrelse, der over for Indenrigsministeren fremsætter Kommunalbestyrelsens Ønsker. Jeg synes snarere, at det maa siges at være en Omvej, hvis det gaar gennem Repræsentanten her i Salen fra Sorø Amt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Den højtærede Indenrigsminister synes at være af den Opfattelse, at den Omstændighed, at man er valgt i Sorø Amt, skal hindre en i at udtale sig om Spørgsmaal, der ligger uden for dette Amt. (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Nej!). Naa ikke, det glæder mig, at Ministeren afkræfter det. I alt Fald vil jeg gøre Ministeren opmærksom paa, at det Spørgsmaal, der her er fremme, ingenlunde er nyt. Det er et gammelt Spørgsmaal. Som jeg oplyste Ministeren om forleden, gaar det helt tilbage til 1927, da der kom en Henvendelse fra Københavns Kommunalbestyrelse til Ministeriet, og en Række af de Forhold, hvorom det drejer sig, har været forhandlet mellem Ministeriet og Københavns Kommune siden den Tid. Nu rettes der fra Københavns Kommune Henvendelse til Ministeriet i et bestemt Skatte-spørgsmaal. Da dette forhandles i Rigsdagen, tillader et Medlem af Tinget, som, hvad den højtærede Indenrigsminister til Overflod understregede forleden, er Raadmand for Københavns Magistrat, sig at fremsætte Ønske om en Ordning af disse Forhold mellem Københavns Kommune og Staten, og naar et saadant Ønske fremkommer, støttet fra andre Partiers Side, hvad er da rimeligere, end at det finder et velvilligt Øre hos Ministeren? Men, som sagt, Ministeren ønsker, at det skal gaa Vejen tilbage til Københavns Raadhus, og jeg skal i alt Fald gøre mit til, at det kommer frem paa den af Ministeren angivne Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Det har ikke været min Hensigt med de Udtalelser, jeg her har fremsat, at bringe hele første Behandling af Lov-

forslaget til at blusse op paa ny, det har jeg ikke noget Ønske om. Naar jeg har fremsat disse Bemærkninger, er Aarsagerne to, hvad jeg ogsaa haaber fremgik af dem. For det første, at jeg mener, at en Udvalgsbehandling vilde have klaret en Række Problemer og Spørgsmaal, som jeg er overbevist om staar ganske uklart for det store Flertal i dette høje Ting, Spørgsmaal med Hensyn til Københavns Kommunes virkelige økonomiske Stilling og Nødvendigheden af at skride til Foranstaltninger som dem, der her foreslaas. For det andet, at jeg ønsker kraftigt at understrege Skattevalgets Betydning som en værdifuld Bremse paa kommunal Administration i den kommende Tid og til syvende og sidst som Udtryk for kommunalt Selvstyre i Renkultur over for Skatteproblemerne og at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at hvis man skulde skride til Ændringer paa dette Omraade, saa bør det ikke være Provinsbyernes Ordning, der overføres til København, men omvendt, fordi den københavnske Ordning er en virkelig demokratisk Ordning, som over for økonomiske Vanskeligheder, der medfører voldsomme Skatteforhøjelser, sikrer efter Skattevalget den siddende Kommunalbestyrelse og Magistrat, at den har Byens Befolkning bag sig.

Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ved det Forslag, som her foreligger, for stedse har udryddet Skattevalg i Københavns Kommune, thi det er ganske givet, at det er Tilfældet. Den Ret engang givet opgiver Landets største Kommune aldrig, herom kan det ærede Medlem Hr. E. Friis være fuldstændig overbevist, og det ved han særdeles vel. Jeg ønsker ikke at genopfriske Debatten fra første Behandling, men jeg har villet understrege disse Punkter for at motivere den Stilling, mit Parti indtager.

Oluf Pedersen: Efter den Debat, der blev ført her forleden Dag, forekommer det mig, at de Oplysninger, der fra forskellig Side er givet om Lovforslaget og dets forskellige Virkninger, er saa modstridende, at det jo nok kunde være nødvendigt at faa dem afklaret. Ikke mindst kan det være nødvendigt, naar man ser, at det ærede Medlem Hr. Bindslev gav en Begrundelse, som var stik modsat den, som var givet af de øvrige Medlemmer, som var med i samme Kompagni. Det blev sagt fra forskellige Sider, at det var i Skatteborgernes Interesse, at man ikke gennemførte dette Lovforslag, og det ærede Medlem Hr. Krag var nu inde paa det samme ved at sige, at hvis dette